

EL BÉ DE L'AIGUA

No sabrà el bé de l'aigua quin bé sia
el qui en terreny secà no haurà viscut,
i veient-la minvar dia per dia
no haurà patit l'eixut
del camp quan no vol ploure, i la sembrada
neix a redols, i d'una mala anyada
tothom el dol present.
L'estrenyeta de l'aigua és un turment
a tothora temut, i bé ho abona
el cas que em va contar una madona;
el cas d'un al·lotet
que ve del camp tot abrusat de set.
Se'n va al gerrer, omplia l'escudella
fins a vessar, i beu; de gran que era ella
no la pogué esgotar,
i, assaciat, anava ja a llançar
l'aigua que hi romania;
mes com un tro la vella li sortia:
"L'aigua tudar, que mancarà a l'estiu?..."
I el pobre, quin remei?..., la se bevia.
—No féssiu el cap viu!

Salvà, Maria Antònia. "El bé de l'aigua". El retorn. Barcelona: Horsori Editorial, 2008